

[Kirkeministeren.]

opfylde lovens bestemmelser. Det beløb, man har ansat dertil, er ialt 8 mill. kr. Der har været fuld forståelse af dette forhold, og jeg håber og tror, at også dette høje ting vil forstå, at der i disse tyndt befolkede egne gør sig særlige forhold gældende, der kræver ganske ekstraordinære hensyn.

Der blev under debatten i det andet høje ting rejst det spørgsmål, om man kunne komme forsamlingshusene til hjælp. Der er landet over mange forsamlingshuse, som desværre ikke er i nogen god tilstand og ikke kan opfylde de krav, de skulle opfylde. Jeg gav under debatten i folketinget udtryk for min forståelse af dette forhold og mit ønske om, at det ville være muligt at yde tilskud her, så at disse forsamlingshuse kunne komme i bedre stand. Jeg sagde dér, at jeg var i tvivl om, at bestemmelser herom retteligt hørte hjemme i skoleloven. Under den videre debat er man nået til, at man vil søge reglerne ført over i boligstøtteleven. Der foreligger fra min kollega boligministeren udtryk for absolut velvilje overfor dette spørgsmål og vilje til at gøre, hvad der er muligt, for at afhjælpe savnet med hensyn til forsamlingshuse.

Endelig skal jeg nævne, at der i § 64 er optaget en bestemmelse om bemyndigelse for undervisningsministeren til at afvige fra visse af folkeskolelovens bestemmelser for kommuner, der ønsker at iværksætte forsøgsarbejde indenfor folkeskolen. Jeg synes, at en sådan bestemmelse er rigtig, og jeg tror, at alle interesserede skolekredse vil hilse den med glæde. Den samme adgang til forsøgsarbejde vil gælde mellemskoler i de højere almenskoler.

Der rådede i det andet høje ting enstemmighed om lovforslaget med de få ændringer, der blev gennemført. Det er mit håb, at også dette høje ting vil tage velvilligt mod lovforslaget.

H. P. Johansen: Når dette lovforslag bliver gennemført — og det vil sikkert ske meget hurtigt —, bliver der åbnet mulighed for, at kommunerne kan vente indtil 8 år med gennemførelsen af den såkaldte nye skolelov, altså 1937-loven. Det må siges at være en meget lang ventetid. På den anden side må man også erkende, at der har været og endnu er betydelige vanskeligheder, der forsinker lovens gennemførelse; jeg kan nævne krigens og besættelsestidens forhold, der standsede meget kulturarbejde; jeg kan nævne, at der i flere år har været mangel på byggematerialer, og endelig kan der peges på det stærkt voksende børneantal, der med-

fører krav om nye skoler især i byerne. Det er et fænomen, som ikke blot råder i øjeblikket, men som vil gøre sig gældende en række år frem i tiden. Som man rimeligvis har set, findes der en ret interessant statistik i bemærkningerne til lovforslaget, som måske nok vil forekomme mange overraskende. Jeg skal ikke særlig komme ind på den, men blot nævne den kurve, der angiver antallet af de undervisningspligtige børn i hovedstaden. Denne kurve viser, at der i fjor i København og købstæderne var 188 000 skolepligtige børn. 10 år frem i tiden, altså i 1959, regner man med ca. 302 000 og i 1963 med 316 000, altså en stigning på mere end 50 pct. i de kommende 12—13 år. Når dertil kommer, at der allerede er mangel på lokaler, og at der er overfyldte klasseværelser, vil det sige, at et stort skolebyggeri er forestående og uundgåeligt, for at man skal kunne opfylde den gamle lovs krav. Når man tager dette i betragtning, bliver vi nødt til at forsone os med, at der gives en respit på 8 år, inden 1937-loven kan gennemføres. Forhåbentlig bliver det også den sidste frist.

Jeg har med tilfredshed bemærket, hvad den højtærede minister også var inde på, at planer og tegninger skal foreligge i løbet af 3 år. Det glæder jeg mig over; jeg tror, at det vil fremskynde gennemførelsen af loven i de ca. 400 kommuner, der kun har udført lidt eller intet i så henseende. Endvidere overvejer ministeriet — det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget — at henstille til kommunerne, at nogle af 1937-lovens krav midlertidigt gennemføres ved hjælp af lejede lokaler. Her tænkes formentlig på lokaler, der kan anvendes til gymnastik, husgerning, sløjd o. s. v., og med lidt god vilje fra alle sider må det også kunne lade sig gøre at komme et stykke vej frem på denne måde. Man kan også pege på f. eks. købstædernes tekniske skoler, der kun anvendes en del af året, og hvis lokaler derfor kunne hjælpe til at aflaste lokale manglen i barneskolen for tiden. Jeg kender også adskillige tilfælde, i hvilke man er gået den vej.

Bestemmelsen i lovforslaget om forhøjelse af statstilskuddet til skolebyggeri — det skolebyggeri, der er en følge af 1937-loven — må også hilse med tilfredshed. Det er en forhøjelse, som skulle dække stigningen i byggeudgifterne i tiden fra marts 1946 til juni 1949. Jeg forstår lovforslaget således, at statstilskuddet skal udgøre 19 000 kr. til almindelige skolelokaler, 20 000 kr. til sløjdlukaler og 40 000 kr. til gymnastiksale for at nævne nogle eksempler, men dette forudsætter, at bevillingerne på tillægsbevillings-